

רקע, סיפור המקרה והתנהגות הדמוות:

המרפאה בעיסוק בת 30, בעלת תואר שני בריפוי בעיסוק. היא עבדה בעבר עם בני נוער ומבוגרים עם לקויות למידה ואוטיזם, ומתחילה בטיפולים המוקדמים עצמאיות וכישורי חיים. היא נחשבת למקצועית מוערכת יודעת להתאים את טכניקות הטיפול לצרכים השונים של המטופלים שלה. היא מאמינה בגישה אישית ובסובלנות, אך מוצאת עצמה לעיתים לבעיות מתחסלת כאשר היא לא רואה התקדמות מהירה בטיפול.

דני, נער בן 16, הסובל מהפרעות בספקטרום האוטיסטי. דני מתקשה בעיקר בתקשורת חברתיות, הבעת רגשות ומוטוריקה עדינה. הוא מוצא קשיים בהשתלבות בקבוצות חברתיות ובהתמודדות עם המעבר לח'י הבגרות. דני גם נתקל באתגרים ביצוע משימות שוטפות ובפיתוח כישורי חיים עצמאיים, כגון ניהול זמן והתמודדות עם כסף.

רקע משפחתי: דני הוא הבן הבכור למשפחה שגורשה. הוא ח' עם אמו ושני אחיו הצעירים. האמא עבדה בשני משרות כדי לתרום במשפחה, מה שמותיר לה מעט זמן להתעסק עם דני והצרכים המיוחדים שלו. דני לעתים קרובות מרגיש מנתק משפחתו ומסביבתו, וחווה תחושות של בידוד ונטישה. בעקבות קשיי ההתמודדות והשיולב בחברה, הוא הופנה לטיפול בריפוי בעיסוק כדי לסייע לו לפתח כישורי חיים עצמאיים ולשפר את יכולת התקשורת והחברתיות שלו.

נתוני פתיחה:

לאחר חודשים של טיפולים שבועיים, המרפאה בעיסוק מכינה פגישת טיפול מיוחדת עם דני במטרה לפתח את כישורי החברתיים והתקשורתיים. בתוכנית הטיפול להיום, המרפאה בעיסוק כללה פעילות חברתיות שבה דני צריך לתקשר עם סביבתו באופן אפקטיבי יותר ולהציג לסטודנטים שונות שהיא הכינה מראש.

הפגישה מתחילה ודני נראה מבודד ולא מעוניין. המרפאה בעיסוק מציעה משחק תפקידים שבו דני אמור להיות ל��וח בחנות והיא המוכרת. היא מצפה שהמשחק יעודד אותו לבצע תקשורת עין, לבקש עזרה ולבטא את רצונותיו. למרבה הצער, דני נותר אדיש ומנתק, ולא משתף פעולה כפי שהיא תכננה. הוא אף מפגין חוסר נחת ומבטא תסכול באמצעות התנהגות של סגירה והתרחקות פיזית. המרפאה בעיסוק מרגישה תסכול ואכזבה ומנסה להתמודד.

התקדמות התרחיש: אם... אז, פעולה, תוצאות אפשריות, ציטוטים מרכזים

אם... המרפאה בעיסוק, מחליטה להתמקדם במשימות שלדעתה דני אולי יאהב, כמו משחקי מחשב, ומנסה לישם את זה בטיפול על ידי שילוב משימות תקשורת חברתיות סביב הנושא,

از... דני עדין מראה חוסר עניין ואף מביע תסכול, כי הוא מרגיש כאלו משחקים שהוא אוהב משמשים כלים אחרים ולא אמצעי לבילוי נטו. דני אומר: "אני לא רוצה לשחק ככה. זה לא כיף כמו בבית".

אם... המרפא בעיסוק מנסה לעורק דיוון פתוח עם דני על רגשותיו כיצד הוא רואה את הטיפול, בתקווה לבנות אמון ותקורת טובה יותר, אז... דני מציג הגנות ומתקשה להביע את עצמו בזורה, מה שMOVIL לתגובה עמוות ומנתקות. דני אומר: "לא יודע מה את רוצה מני, זה כל הזמן אותו דבר".

אם... המרפא בעיסוק מציעה להצטרף למשחק קבוצתי שמתקיים במרכז, כדי לעודד אינטראקציה חברתית עם דני, אז... דני מתחמק, מראה תחושת חוסר נוחות ולא מתמקד במשימה. הוא נוטש את הפעולות באמצעות ואומר: "למה אני צריך את זה? אני לא רוצה חברים חדשים".

אם... המרפא בעיסוק מציעה פעילות שקטה יותר ואישית, כמו ציור או בניית מודל, בתקווה להרגיע וליצור חיבור, אז... דני משתתף לתקופה קצרה אך מהר מAbrut עניין ואומר: "זה לא משנה מה אני עשו, אף אחד לא מבין אותי כאן".

כל אלו מובילים למסכול גבר ומצב רוח ירוד של המרפא בעיסוק, כאשר היא מרגישה שככל ניסיונותיה להגיע לדני ולוודор לו לא מצלחים כפי שתכננה.

נקודות מפנה:

נקודות המפנה בסימולציה זו יכולה להתחש כאשר המרפא בעיסוק, מתחילה להשתמש בגישה שמתמקדת יותר בدني כפרט ולא רק במטרות הטיפול. הנה תרחישים אפשריים:

אם... המרפא בעיסוק מחליטה לקחת זמן להקשיב לדני מוביל לשפט או לנסות לתקן אותו מיד, וambilת ממנה לשתף אותה בנושא או חוויה שהוא מוצא עניין בהם גם מחוץ להקשר הטיפול, מתוך כבוד ואופתיה אמיתיים,

אז... דני עשוי להרגיש יותר נעים ומובן, מה שעשו להוביל לכך שהוא יתחיל לפתח אמון רב יותר בשרה וייה מוכן לשתף פעולה יותר בפעולות. דני אומר: "יש לי משחק שני אני באמת אהוב, רוצה שאראה לך איך אני משחק"?

אם... המרפא בעיסוק משקיעה ביצירת פעילות משותפת שבה דני מוביל ושרה משתתפת כשותפה, למשל בבנייה פרויקט משחק או פסל מחומרים שدني בחר, תוך כדי שהוא מדגימה עניין אמיתי ותמייה ברענוןוטי,

אז... דני יכול להרגיש מוערך ומכובד, מה שעלול להביא להתקומות בתקורת ובהתמודדות עם הטיפול. דני אומר: "זה כיף לעבוד איתך ככה, אני רוצה להראות לך עוד דברים".

אם... המרפאה בעיסוק מחליטה להפגין גמישות ולשנות את המטרות הטיפוליות לטוויה הקצר, מתמקדת יותר בליקור חוויות חיוביות ומשמעותיות עבור דני מאשר להציג הישגים מוגדרים, אז... דני עלול להרגיש פחות לחץ יותר משוחרר לבטא את עצמו ולנסות דברים חדשים. דני אומר: "היום היה ממש כיף, אני ממחה כבר לפעם הבאה".

באמצעות נקודת המפנה הזו, המרפאה בעיסוק לא רק מוביילה לתגובה חיובית מצד דני, אלא גם מבנה בסיס לאמון וקשרמשמעותיים שיוכלים לתרום להתקדמותו האישית והחברתית במהלך הטיפול.

מטרות התרחיש:

- פיתוח כישורי תקשורת ואמפתיה: הסטודנטים ילמדו לזהות ולהתייחס לצרכים ורגשות המטופל, ולהתמודד עם תשובות שליליות בצורה מקצועית ומכליה.
- התמודדות עם תסכול ואכזבה הטיפול: הסטודנטים ילמדו לזהות סימנים של תסכול ואכזבה גם בעצמם וגם במטופלים, ולפתח אסטרטגיות להתמודדות עם רגשות אלו.
- פיתוח מיומנויות פתרון בעיות: הסטודנטים ישפרו את יכולתם להגביל לאתגרים טיפוליים באופן יצירתי ויעיל, תוך שימוש בגישה מבוססת ראיות ומתאמת אישית.
- כישורי חשיבה ביקורתית והערכת עצמית: הסטודנטים יערכו ביקורת עצמית של גישותיהם הטיפוליות וילמדו לקבל משוב אחרים לשם שיפור מתמיד.

נקודות החקירה:

- זיהוי והתמודדות עם רגשות תסכול: נקודת תחקיר זו תדוע באופן שבו המרפאים בעיסוק יכולים לזהות ולהתמודד עם רגשות התסכול והאכזבה שלהם. זה כולל את אסטרטגיות בהן השתמשו כדי לשמר על מקצועות ואמפתיה כלפי המטופל.
- הבנת התשובות השליליות של המטופל: נקודת תחקיר זו תתמקדד בפועל שבו המרפאים בעיסוק עשויים לפרש ולהגביל לתשובות השליליות של המטופל, וכי צד תשובות אלו משפיעות על המשך הטיפול.
- פיתוח תקשורת גבוהה עם המטופל: נקודת תחקיר זו תדוע באסטרטגיות לשיפור התקשרות בין המרפאים בעיסוק למטופל, כולל הקששה גבוהה והבנת הצרכים הלא-מילוליים של המטופל.
- התמודדות עם אי התקדמות טיפול: נקודת תחקיר זו עוסקת באסטרטגיות להתמודדות עם מצבים בהם המטופל אינו מראה התקדמות וכי צד לגבות תכנית טיפול גבוהה יותר.

- למידה מכישלונות והתרמודדות עם אטגרים: נקודת תחקיר זו תבחן את הדרכים שבהן המרפאים בעיסוק יכולים ללמידה מאירועים שלא התרחשו צפוי וכיידם יכולים להשתמש בניסיון זה לשפר את טכניקות הטיפול שלהם.

מקום ההתרחשות:

בקליניקה של המרפאה בעיסוק. בклиника יש משחקים חברתיים. שתי כסאות ושולחן.